

Nr 291.

Av herr **Hage** och herr **Bergh, Ragnar**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändringar i bestämmelserna rörande rekreationsresor mot nedsatt avgift för viss personal i övre Norrland.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 21 framlagt förslag till ändringar i bestämmelserna rörande rekreationsresor mot nedsatt avgift för viss personal i övre Norrland. Innebörden i förslaget framkommer av ett uttalande å sidan 7 i propositionen, där det säges, att förmånen bör begränsas att avse endast de personalkategorier, beträffande vilka särskilda rekryteringsvårigheter kunna anses föreligga. I enlighet härmed föreslås i propositionen, att den rätt till rekreationsresor mot nedsatt avgift, som för närvarande tillkommer viss civil extra ordinarie personal, bibehålles allenast *övergångsvis* för befattningshavare, som redan kommit i åtnjutande av densamma.

Med hänsyn till de särskilda förhållanden, som ur rekryteringssynpunkt föreligga beträffande den militära och civilmilitära personalen — framhåller statsrådet vidare — synes det däremot erforderligt att bibehålla den rätt till rekreationsresor mot nedsatt avgift, som tillkommer officerare och underofficerare samt civilmilitär personal med motsvarande tjänstklass. Som en konsekvens av denna uppfattning tillstyrker statsrådet, att förmånen utsträcker även till överfurirer, vilkas anställningsvillkor nära ansluta sig till underofficerarnas. Däremot förklarar sig statsrådet ej kunna tillstyrka ett avgivet förslag att även civilmilitära befattningshavare med *manskaps* tjänstklass skulle komma i åtnjutande av ifrågavarande rättighet, och anför, att svårigheter att rekrytera ifrågavarande befattningar icke synas föreligga.

Slutligen förklarar sig statsrådet ej kunna tillstyrka ett av lönenämnderna förordat förslag, att förmånerna borde utvidgas att avse samtliga personer, förordnade att uppehålla befattningar, som enligt gällande organisation skola bestridas av pensionerad personal.

Undertecknade motionärer kunna icke underlåta att framhålla, att de principer, vilka av statsrådet lagts till grund för förslaget i propositionen, i betydande grad avvika från de grundsatser som i allmänhet ligga till grund för avvägandet av de löneförmåner — i pengar eller in natura — vilka utgå till de statsanställda. Med ett fullföljande av en sådan tankegång som denna kan man exempelvis komma fram till den uppfattningen, att en

befattningshavare söderifrån — som i stor utsträckning icke gärna söker befattning i övre Norrland — bör, om han söker eller transporteras dit, tillerkännas större förmåner, t. ex. i form av kallortstillägg eller annan ersättning än en i övre Norrland redan placerad eller där född tjänsteman eller arbetare.

Ävenså är att märka, att regeringsförslaget i dess tillämpning kommer att i stort sett innebära, att de något bättre avlönade befattningshavarna — bl. a. officerare och underofficerare — komma i åtnjutande av den här omdiskuterade fördelen, under det att däremot vissa befattningshavare av manskapsklass alltså i arbetarställning, vilka i allmänhet tillhöra de med mindre inkomster avlönade befattningshavarna, icke skulle komma i åtnjutande av förmånen ifråga.

Man kan ej heller underlåta att lägga märke till, att propositionens innebörd även är den, att en viss kategori av statsanställda här föreslås skola mista den förmån, som de förut genom statsmakternas beslut tilldelats — dock så att de, som en gång fått förmånen, skola *övergångsvis* få behålla densamma. Och likväl får man väl utgå från, att statsmakterna, då denna förmån beviljades, noga granskade skälen för och emot och efter denna granskning kommo till den uppfattningen, att skäl verkligen förelågo för förmånens tilldelande till nämnda befattningshavare.

Slutligen finner man vid genomläsandet av propositionen, att lönenämnderna av rekryteringsskäl förordat, att förmånen ifråga även borde utvidgas att avse samtliga personer, förordnade att uppehålla befattningar, som enligt gällande organisation skola bestridas av pensionerad personal, men att statsrådet även avstyrkt detta förslag.

I samtliga de fall, som motionärerna här ovan berört, förefaller det som om inga bärande skäl kunde anföras för den av statsrådet intagna ståndpunkten, att endast de i propositionen tillstyrkta grupperna borde ha rätt till åtnjutande av här nämnda förmån, utan att tvärtom även de andra här nämnda grupperna av anställda borde få denna rätt.

Det hemställes alltså,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 21 måtte uttala sig för att rätt till företagande av omförmälda rekreationsresor mot nedsatt avgift må tillkomma personal vid försvaret i den utsträckning, som här ovan angivits.

Stockholm den 31 januari 1945.

Ernst Hage.

Ragn. Bergh.